

در دفاع از آزادی مخالف و دگر اندیش،

برای آزادی همه زندانیان سیاسی و عقیدتی

از همه اشکال اعتراضی علیه سرکوب و زندان و سانسور حمایت می کنیم

سرکوب اندیشه و قتل صاحبان اندیشه و مخالفان و دگراندیشان سیاسی، مرام و برنامه حکومت اسلامی از آغاز تا کنون بوده است و هرگز پایان نگرفته است. این بی سرانجامی و بی پایانی سرکوب، به هیچ اندیشه و نظر مخالف و دگر اندیشی رحم نمی کند. بی سبب نبوده است که جمهوری اسلامی، همواره، برای خود دشمن آفریده است. دشمنان تازه، از میان نیروهای خودی و غیر خودی، روز بروز سر بر می آورند و قاتلان اندیشه های نو، زندانهای تازه بر پا می کنند.

اینک دستگیریه‌ها و بازداشت های خود سرانه مخالفان سیاسی، دست اندرکاران مطبوعات، نویسندگان و روشنفکران و فعالان جنبش های اجتماعی و بویژه جنبش دانشجویی، به یک روال عادی در ایران اسلامی تبدیل شده است. پرونده سازی، شکنجه جسمی و روحی برای در هم شکستن شخصیت زندانیان سیاسی یک فرم و روال عادی است و نقض حقوق انسانی زندانیان، رسماً و علناً توسط بازجویان و قاضیان و زندانبانان و دادستانهای اسلامی اعلام می شود و بازوهای سیاه سرکوب، ابزار رسمی و اصلی حفظ و تداوم استبداد کاست روحانیت حاکم اند.

در این شرایط است که اینک نامه های افشاگرانه زندانیان آزاد شده و زندانیان در بند انتشار یافته و گوشه هایی از سیاست حاکم بر زندانهای رژیم اسلامی را بر ملا می کنند. اینک که مادران به فغان آمده، نامه های اعتراضی به مادران جهان می نگارند و خانواده های اعدام شده گان سال 67 خواستهای بر حق و طبیعی شان را برای روشن شدن محل دفن عزیزانشان اعلام می کنند. اینک جمعی از فعالان سیاسی و مطبوعاتی در اعتراض به شرایط حاکم بر زندانها و تضییقات علیه زندانیان سیاسی مطبوعاتی در تهران، تبریز، اهواز، همدان، قم، بوشهر، گرگان، ورامین اراک و چندین شهر دیگر، اقدام به اعتصاب سیاسی کرده اند. گرچه این اعتصاب و اعتراض، اساساً متوجه آزاد کردن زندانیان خودی است و نه کلیه زندانیان سیاسی و عقیدتی. اما در هر حال از حمایت خانواده های زندانیان سیاسی و برخی گروههای دانشجویی برخوردار شده است و برخی نیز به این اعتصاب سیاسی پیوسته اند و روز 7 مهر ماه را روز اعتصاب برای آزادی زندانیان سیاسی تبدیل کرده اند.

سازمان کارگران انقلابی ایران- راه کارگر از همه اقدامات و اعتراضاتی که در دفاع از حقوق انسانی و برای آزادی زندانیان سیاسی باشد، مصرا نه حمایت می کند و همگان را فرا می خواند برای آزادی بی قید و شرط تمام زندانیان سیاسی و عقیدتی اقدام کنند و این کمپین و اعتصاب را در همه شهرهای ایران و در ابعای گسترده سازمان دهند.

اینک که باند مافیایی حاکم بر کشورما، ایران را به بزرگترین زندان روزنامه نگاران، روشنفکران، نویسندگان، دانشجویان و فعالین اجتماعی تبدیل کرده است. می بایست برای در هم شکستن این زندان و مجازات های ضد بشری حاکم بر آن برای در هم شکستن این حکومت سراسری زندان و قتل و شکنجه و

سانسور ، همه نیروهای آزادی و ترقیخواه و عدالت را فراخواند و فریادهای مادران زندانی سیاسی، حق خواهی خانواده های اعدام شده گان در حکومت اسلامی و اعتراضات و اعتصابات آزادی طلبانه را نباید تنها گذارد.

این تنها راهی است که نیروی آزادی، برابری و عدالت را در کشور ما تقویت خواهد کرد.

سازمان کارگران انقلابی ایران- راه کارگر
دوشنبه 29 سپتامبر 2003 / 7 مهر ماه 1382